

בס"ד

קהילה יקרה ואהובה,

"משנכנס אדר מרבין בשמחה" (תענית דף כט), וכתוב בספרי חסידות שבשנה מעוברת השמחה מתחילה כבר באדר הראשון, ולכן כבר מהלילה צריכים להרבות בשמחה.

אבל איך אפשר השנה להיות "מרבין בשמחה", בזמן שאנחנו נמצאים בעיצומה של מלחמה ארוכה עם הרוגים, פצועים וחטופים?

אכן במצב שאנו נמצאים בו, אי אפשר ולא נכון להיות בשמחה, במובן השטחי והחיצוני של המילה. זה לא הזמן לחיים של נהנתנות ושל שטות.

אבל גם במצב שאנו נמצאים בו, ואולי דווקא במצב שאנו נמצאים בו, אפשר וצריך להרבות בשמחה אמיתית, עמוקה ופנימית.

שמחה על כך שזכינו להיות יהודים ולהיות בצד הטוב והצודק של המלחמה .
שמחה על כך שבחסדי ה' יש לנו צבא חזק ומדינה שהיא אתחלתא דגאולה .
שמחה על כך שלמרות הדברים הנוראיים שעברנו בשמחת תורה, הצלחנו לקום, להשיב מלחמה ולהכות באויב .

שמחה על כך שזכינו שדור הילדים שלנו הוא כל כך מיוחד ונפלא .
שמחה על כך שיש לנו דור צעיר של לוחמים אמיצים וגיבורים שנלחמים במסירות נפש למען עם ישראל, ארץ ישראל ותורת ישראל.

שמחה על כך שאנו מאמינים בוודאות, שלמרות שבינתיים אור וחושך מעורבבים בעולמנו, בסופו של תהליך, העולם יגיע לגאולתו השלמה.

ה'שמחות' האלו הם אלו שנותנות לנו כוח להתמודד עם האתגרים והקשיים שניצבים בפנינו.

חודש אדר שמרבים בו בשמחה, הוא החודש הקודם לחודש ניסן שהוא חודש הגאולה.
הסדר של החודשים הוא מפתיע ויכול ללמד אותנו רעיון עמוק.
הסדר הוא לא שקודם כל יש גאולה ובגלל הגאולה יש שמחה, אלא להיפך, יש שמחה ומתוך כך מגיעה הגאולה. השמחה קודמת לגאולה. שמחה שמגיעה ממקום עמוק בנפש היא הכנה וגורמת לגאולה להגיע.

שנזכה שיהיה לכל עם ישראל חודש טוב מלא שמחה אמיתית ובשורות טובות!